

عنوان مقاله:

امکان سنجی تبدیل خیابان شهری به پیاده راه در جهت ارتقا سرزندگی (نمونه موردی : خیابان طالقانی بروجن)

محل انتشار:

هفتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

علیرضا یوسفیان - دانشجوی کارشناسی دانشگاه پیام نور واحد شهرکرد

عادل خدیبی بروجنی - دانشجوی کارشناسی دانشگاه پیام نور واحد شهرکرد

محمدصادق منصوری بروجنی - دانشجوی کارشناسی دانشگاه پیام نور واحد شهرکرد

الهه دهقان دهکردی - مدرس دانشگاه پیام نور واحد شهرکرد

خلاصه مقاله:

در دهه اخیر به دنبال گسترش بی رویه شهرها و اهمیت و نقش روزافزون اتومبیل در شهر، به تدریج نقش عابر پیاده در فضاهای شهری کم رنگ شده است. این امر موجب کاهش سرزندگی و کاهش فضای مناسب برای تعاملات اجتماعی در شهر شده است. به دنبال ایجاد سرزندگی بیشتر و تبدیل شهرهای سکونت گاهی به شهرهای انسان محور، بسیاری از شهرها فضاهای بدون وسیله نقلیه به نام پیاده راه ساختند. سرزندگی خود بازتاب فعالیت هایی است که در فضا صورت می پذیرد و پیاده مدار ساختن شهرها طریقی است بر تسهیل و ترغیب فعالیت هایی که می توانند به ارتقاء سرزندگی در شهرها کمک کنند. هدف این تحقیق بررسی امکان سنجی احداث پیاده راه در جهت ارتقای سرزندگی شهری در خیابان طالقانی شهر بروجن است. روش تحقیق توصیفی - تحلیلی و از حیث هدف کاربردی می باشد، داده ها با استفاده از متون، منابع و اسناد کتابخانه ای و مطالعات میدانی صورت گرفته است. همچنین روش تحلیلی مورد استفاده در پژوهش ماتریس IEF می باشد. به نظر میرسد خیابان طالقانی بروجن با برنامه ریزی درست پتانسیل تبدیل شدن به پیاده راه برای افزایش سرزندگی در ابعاد گوناگون اجتماعی - اقتصادی - فرهنگی - کالبدی و ترافیکی را دارا باشد و این در حالی است که در حال حاضر نتوانسته موجبات سرزندگی محیط اطراف خود را فراهم کند.

کلمات کلیدی:

پیاده راه، سرزندگی، خیابان شهری، خیابان طالقانی بروجن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1373968>

